

sevin. *sup. verb. Victorin. tom. 3.* Cur autem Victorini opera apocryphis annumerentur à Gelasio, licet non omnino compertum sit, fertur tamen diversorum hæreticorum sententias illis insertas esse, maximè commentario super Apocalypsim, ubi errorem Chiliastrum amplexus est, teste D. Hieronymo in epistola præfixa commentario, & de Scriptor. Eccles. in Papia. At Bellarminus asserat, in hoc commentario, quod nunc existit, non reperiri eum errorem, imò potius contra illum aperte pugnari. Claudii Marii Victorini poemata leguntur in *Bibliotheca Sacra, tom. 8. pag. 314. & 427.*

Verf. Opuscula Faustini Rheginensis.

88 Vulgò dicitur Faustus Regiensis, à Regio urbe Galliæ, ubi Episcopali functus est dignitate, & ita in emendatis codicibus legitur apud Gratianum: opera aliqua de rebus sacris literarum monumentis consignavit, sed erroribus infecta, imò ipse Pelagianus à non paucis existimatur, etsi alii dissentiant. Vide Bellarm. *fac. 5. anno 480. verb. Faustus Regiensis. Baron. anno 520. num. 11. 13. 14. ubi Spondan. tom. 2. Gualter. fac. 6. pag. 478. Possevin. in Appar. sacro, tom. 1. verb. Faustus Regiensis. Barbosa sup. in collect. ad cap. sancta, n. 27. verf. Opuscula Faustini Regiensis, 15. dist. Ado Viennensis anno 492. Floruit ad ann. 490.*

Ad Num. 11.

89 Series epistolæ Iesu ad Abagarum Regem, & ejus quam prius Abagurus ad Christum misit, existat apud Baron. *Annal. Eccles. tom. 1. anno Christi 31. num. 58. Sixt. Senens. in Bibliotheca Sancta, lib. 2. verf. Iesu Christi respondentis, quæ sic habent.*

Abgarus Vchania filius Toparcha: Iesu Salvatori bono, qui apparuit in locis Hierosolymorum, S.

„ Auditum mihi est de te, & de sanitatibus,
 „ quas facis, quod sine medicamentis, aut herbis
 „ fiant ista per te, & quod verbo tantum cæcos
 „ facis videre, & claudos ambulare, & leprofos
 „ mundas, & immundos spiritus ac dæmones ejici-
 „ cis, & eos qui longis ægritudinibus afflictan-
 „ tur, curas & sanas, mortuos quoque suscitās:
 „ quibus omnibus auditis de te, statui in animo
 „ meo unum esse è duobus, aut quia tu sis Deus,
 „ & descenderis de cælo, ut hæc facias: aut
 „ quod Filius Dei sis, qui hæc facis, propterea
 „ ergo scribens rogaverim te, ut digneris usque
 „ ad me fatigari, & ægritudinem meam, qua jam
 „ diu laboro; nam & illud comperi, quod Judæi
 „ murmurant adversum te, & volunt tibi infi-
 „ dari, est autem civitas mihi parva quidem, sed
 „ honesta, quæ sufficit utrisque.

Iesus Nazaranus Abgaro Toparcha.

„ Beatus es, quia credidisti in me, cum ipse
 „ non videris. Scriptum est enim de me: Quia
 „ hi qui me vident, non credent in me, & qui non
 „ vident me, ipsi credent, & vivent. De eo autem
 „ quod scripsisti mihi, ut veniam ad te, oportet
 „ me omnia, propter quæ missus sum, hæc ex-

plere, & postea quam complevero, recipi me ad eum, à quo missus sum. Cum ergo fuero assumptus; mittam tibi aliquem ex discipulis meis, ut curet ægritudinem tuam, & vitam tibi atque his, qui tecum sunt, præster.

Eadem epistolas, licet paucis adjectis, & luculentiori stylo recenset Spondan. in *Epit. Baronii, anno 31. num. 22. Sur. in vita Sancti, tom. 4. die 16. Augusti*: Ex quo aliisque constat, Ananiam ministrum Regis Abagari, cum Christi miranda opera in Palæstinam adveniens didicisset, id domino suo nunciavisse, qui omni spe salutis destitutus ægrotabat. Quapropter per eundem Ananiam præfatam epistolam Christo misit, illique injunxit, ut Salvatoris effigiem afferre satageret: sed cum præ nitore faciei depingi non posset, Christus linteam ori applicans, iconem suæ formæ edidit in illo, quod simul cum epistola Iesu ad Abagarum, desult Ananias, ipsumque auro exornatum supra principem civitatis portam collocari Rex iussit, ut illi cultus redderetur, qui antea exhibebatur imagini insignis cuiusdam Dei ibidem constitutæ, ut nullus ingredi posset urbem, nisi precibus ad eam fuis. Hæc epistola missa est ad Abagarum anno à Christi nativitate 32. aut 33. ipsius Salvatoris manu exarata, ut tradit post Baron. Spondan. in *Epitome tom. 2. anno 944. n. 3. etsi P. Suar. de vita Christi disp. 29. q. 42. art. 4. verf. Hic verò, asserat incertum esse, an Christus, vel aliquis ex discipulis scripserit. Edessa nomen fuit pluribus civitatibus commune, ut videre est apud Orletium in *Theaur. Geograph. verb. Edessa, Calepin. & Nebrissenf. Illa verò, cui dominabatur Abagurus, sita est in Syria, quæ vulgò hodie Ofsa, vel Raha dicitur. Theatrum vitæ humanæ lit. P. pag. 105, & alii jam recensendi. Quæ autem hucusque tradidimus, pluribus prosequitur Sur. *sup. cap. 2. cum seqq. Baron. anno 31. n. 58. ubi Spondan. num. 22. 23. Senens. sup. Gualter. in Chronograph. fac. 2. pag. 212. ubi memorat alium Abagarum Edessæ Regem, à Caracalla per insidias interfectum. Adrian. 1. tom. 3. Concilior. cap. 8. Theatrum vitæ humanæ lit. E. pag. 125. verf. Abagurus, & lit. R. pag. 68. Quam historiam, & epistolarum missionem veram esse, ex multis auctoribus fide dignis ostendit Card. Baron. Spondanus, & Surius cap. 13. licet P. Suar. hæreticæ auctoritate Gelasii epistolæ apocryphas decernentis: & Iesu Epistolam Edessæ existere ait Barbosa *sup. verf. Epistola Iesu.****

In cujus rei corroborationem traditur post Christi ascensionem missum esse ab Apostolis Thaddæum unum ex septuaginta duobus discipulis Edessam, ut quod Dominus Abagaro per epistolam promiserat, adimpleret, qui Regi sanitatem contulit, illique ac Edessanis sacrum Baptisma ministravit, anno Christi 43. Baron. *eo anno, ubi Spondan. num. 5. Sur. sup. cap. 7. & 8. Gualter. ubi proximè, Theatrum vitæ humanæ d. pag. 125. verf. Abagurus.* Hunc Thaddæum aliqui Apostolum vocant, ut Gualterius: sed error ex nominis identitate provenit, quapropter Thaddæus Apostolus pro discipulo, de quo agitur, usurpatur, ut advertit Spondan. *anno 44. n. 22.*

Ibi: Addit Evagrius.

Propter Christi effigiem ad Abagarum missam haud pauca divinitus collata beneficia experiebantur Edessani, itaut vulgò jactaretur, eam civitatem

tem expugnari nequire; quia à Deo tutabatur: quod audiens Cosroës Persarum Rex, ut id fallibile redderet, totis viribus ipsius obsidionem aggressus est, cui merito evenere quæ memoriæ Evangelii prodidit, & D. Covarruv. compendio recenset, latiusque prosequuntur Baron. *anno 545. & ibi Spondan. num. 2. Surius cap. 11. cum seqq. Theatrum vitæ humanæ lit. D. pag. 377. verf. Cosroës.*

Ibi: Ex Edessa imaginem istam.

92 Cum Edessa imperialibus armis nimium divexaretur, nec amplius acerbam obsidentium expugnationem sustinere possent, Salvatoris effigiem sunt polliciti cives, ut ab hostili oppressione eximeretur: quo pacto & civitas imminens periculum debellationis evasit, & sacratissima Imago Constantinopolim est delata, quam Imperator, ac populus plausibili cultu, ac reverenti alacritate exceperunt, & in templo, quod Pharos dicebatur, collocarunt. Baron. *tom. 10. anno 944. n. 13. ubi Spond. tom. 2. n. 3. Sur. tom. 4. die 16. Augusti, cap. 18. Theat. vitæ hum. lit. 1. pag. 50. Hæc translatio contigit anno 944. sub Imperatore Constantino Porphyrogenito, quod cognomen commune erat cunctis Principibus Constantinopolitanis, qui statim ac oriebantur, induti purpurâ splendebant, aut in palatio Porphyrio edebantur. Spondan. ubi proximè,*

93 Prætermisit D. Covar. hæc verba: *Opuscula Frumentii apocrypha, quæ extant apud Gratianum, & Gelasium.* Fuit autem Frumentius vir virtutibus, ac miraculis apud Indos venerandus. Tyrum patriam habuit, qui apud eas gentes Apostolum agens, Fidem Catholicam mirum in modum propagavit, & Alexandriam adiens à D. Athanasio illius civitatis Patriarcha Episcopus est ordinatus, ut in illis regionibus munere suo fungeretur. Sozomen. *lib. 2. Hist. Eccles. cap. 23. Socrat. lib. 1. cap. 15. Theodoret. lib. 1. cap. 23. Baron. anno 327. & ibi Spondan. n. 4. Theat. vitæ hum. lit. M. pag. 560. & lit. T. pag. 115.* At postea à rectitudine deflens Sanctorum scripta corruptit, & falsa prodidit: quapropter à Gelasio illius opuscula rejiciuntur, ut ex Baron. *anno 290. n. 34. tradit Barbosa in collect. ad cap. Sancta, n. 27. verf. Opuscula Frumentii, 15. dist.*

Verf. Passio Gregorii apocrypha.

94 Apud Gratianum in emendatis codicibus legitur Georgii. Hic Georgius Cappadox Arrianus per Imperatorem Constantium loco Athanasii in Sedè Alexandrinam intrusus est, qui ob propria scelera à Gentilibus meruit enecari, ejusque cadaver flammis absumptum est, cineribus in mare projectis, qua ratione Martyrum numero adscribendus non est, quandoquidem non ob Fidem peremptus est, de quo Baron. in *Martyrolog. die 23. April. & Annal. tom. 2. an. 290. n. 35. Spond. in Epitome Annal. anno 356. n. 3. & anno 362. n. 36. & 37. Barbosa sup. verf. Passio Georgii.*

Ibi: Passio Quirici, & Julittæ apocrypha.

95 Quamquam historia de martyrio Quirici & Julittæ omnino vera sit, ut apparet ex præmissis supra, cap. proximo, n. 67. tamen liber, qui Passio Quirici, & Julittæ inscribatur, apocryphus censetur, de Faria Novæ Addit. ad Covar.

setur, quia falsa, & fabulosa illi inserta reperiebantur, ab hæreticis quidem conficta, ut Gelasius de libris hagiographis differens prædixit, & à Gratiano & D. Covar. supra, cap. 16. n. 6. verf. Item gesta Sanctorum, refertur, ubi etiam de passione Georgii mentio fit.

Post passionem Quirici & Julittæ inseritur à Gelasio & Gratiano, *Conradictio Salomonis*, quæ scriptura apocrypha declaratur: de qua D. Covar. paulò inferius, *verf. Quem verò librum, sub n. 13.*

Ad Num. 12.

Est prænotandum Phylacterium vocem esse Græcam, quæ Latine *Amuletum* interpretatur, ut ex Authoribus recensendis patebit, de quorum nominum significatu & etymologia Cornucop. *de ling. Latina, col. 210. n. 50. col. 211. in princ. Theat. vitæ humanæ lit. A. pag. 390. verb. Amuletum, Abulens. sup. Math. cap. 23. q. 32. Calepin. verb. Amuletum, & Phylacterium, Nebrissenf. eisdem verbis.* Est autem Phylacterium ductum à verbo Græco *Phylaxo*, quod est *Servo, Custodio*, Abulens. *ubi proximè, Cornel. à Lapide sup. Math. 23. verf. 5. verb. Dilatant.* Accipitur pro medicamine adversus omnia mala, & noxia, ut mortem, morbum, infortunium, quod ad collum præservationis causâ appendi solet: dividitur in sacrum, & superstitionum: hoc verum est, fieri enim constat diabolicis incantationibus, ignotisque characteribus. Hæc phylacteria damnantur à Gelasio, & apud Gentiles in usu habebantur, maximè ad præcavendam parvulorum fascinationem. Illa verò, id est sacra, Christianis sunt permessa, velut sacrosancta Evangelia, Psalterium Davidis, Agnus Dei, Aqua benedicta, Oleum sacrum, & alia, quæ ab Exordio Ecclesiæ, ac nunc piè ac religiose gestantur, ut Deus, in quo spem constituere debemus, ab imminetibus corporis, & animi periculis eruat nos, cujus munificentia referenda sunt beneficia, quæ per ipsas res sacras experimur, de quo egregie Delrio *disquisition. magicar. lib. 1. q. 4. q. 4. Baron. Annal. anno 58. & ibi Spond. n. 30. & an. 120. n. 7. & 8. & alibi non semel, Sixt. Senens. in Biblioth. Sancta, lib. 2. verb. Phylacteria, Theat. vitæ hum. ubi proximè, quò loci latissimè de aliquibus amuletis sacris: & observatur, amuleta in quibusvis rebus consistere posse, quæ nisi sanctæ sint, & debito modo deferantur, aut à natura virtutem habeant ad aliquos morbos, aliave noxia propulanda, præ se superstitionem ferunt. Delrio *ubi sup. Phylacteriorum abusus frequens fuit apud Græcos, Romanos, Judæos, aliasque gentes, Delrio d. q. 4. in princ. Senens. verb. Phylacteria 2. Maldonat. sup. & apud Christianos superstitioni deditos inolevit, ut notat Delrio, monens eos à Dæmone decipi, promissa vitæ securitate per amuletum, præsertim militibus. Superstitiones phylacteriorum veritæ sunt à Caracalla, & Constantino Magno, & in Concilio Turonensi sub Carolo Magno, ut testantur Baron. *Annal. anno 218. & ibi Spond. n. 2. & anno 358. num. 6. Delrio sup. verf. Posterior.* Eisdem in Africa interdixit D. Aug. Baron. *anno 418. ubi Spondan. n. 6. & excommunicationis poenâ percelluntur, qui hujusmodi phylacteriis usi fuerint in cap. 1. 26. q. 5. ubi Barbosa in collect. Delrio ubi proximè, quam ipso facto non incurri probat Barbosa.***

Quoad phylacteria Phariseorum, de quibus *Math. cap. 23. verf. 5. ibi: Dilatant enim, ait Dominus,*

minus, *phylacteria sua*, duo observanda sunt, quæ fuerint illa, & quo fine à Phariseis gestarentur. Quoad prius omnes conveniunt, esse membranas quasdam, in quibus scripta erant verba illa Deuteron. cap. 6. vers. 4. *Audi Israel, Dominus Deus noster unus est, & diliges Dominum Deum tuum in toto corde tuo, & tota anima tua, & tota fortitudine tua.* Cornel. à Lapide *sup.* Senens. *ubi proxime*, qui alios undecim versus adjicit ex d. cap. 6. & ex cap. 12. Deuteron. Maldon. *sup.* Hæ membrana gestabantur in fronte ad instar coronæ, & in brachiis appendebantur, unde frontalia & brachialia: quod ideo faciebant, ut servarent Dei præceptum, quod ad litteram intelligebant, quod extat Deuteron. cap. 6. vers. 8. *Et ligabis ea quasi signum in manu tua, eruntque & movebuntur inter oculos tuos.* Verba autem sacra in membranis solemniter ac superstitiosè exarabantur, ut ex Rabbiniis tradit Senensis. Vocabantur phylacteria, quoniam memoriam legis Divinæ ad ejus observationem conservabant mentem verberantes, & oculos, ob quos quoties manus extendebatur, legem proponebat ex brachio pendente. Quoad posterius, quo animo phylacteria portarentur, etiam diversæ sunt opiniones, quas recenset Abulensis *d. quest. 32.* communior tamen habet, Phariseos eis uti, ut præcæteris sancti ac legis observatores viderentur, quod non obscurè colligitur ex verbis Christi apud Matthæum superius transcriptis. De quibus omnibus consulendi sunt Abulens. *d. quest. 32. cum seqq.* ubi *quest. 34.* quod alii Judæi præter Phariseos phylacteria deferebant, & *quest. 35.* quod Christus illo usus non est. Maldonat. Cornel. à Lapide Senens. August. Barbofa *ubi sup.* Delrio *vers. Conclusionis prior.* Calepin. *verb. Phylacterium.*

Verf. Denique Gelafus.

98 De sectis, ac nominibus hæreticorum vide caput penultimum 24. *quest. 3.* Baron. in *Annal. Ecclesiast.* sub propriis nominibus, Spondan. *similiter in ejus Epitome*, Gualter. in *Chronograph.* qui omnium hæresiarum, eorumque errores meminit. Theatrum vitæ humanæ *lit. H. pag. 19.* cum pluribus sequentibus. Licet autem hæretici ab authore sectæ, qua infecti sunt, denominentur, aliquando tamen aliunde sibi nomen assumunt, ut Gnostici, qui sic se vocarunt propter excellentiam scientiæ, quam profitebantur: Cainani, quoniam Cain adorant, & alii, de quibus in d. cap. penult. & Prateol. in *Elench. hæretic.* Genebrard. Onuphr. Ado Viennens. in *Chron.*

Ibi: Apud Gratianum falsè legi Tervidus.

Sed jam in recens editis post emendationem Gregorianam habetur *Cerinthus.*

Ibi: Valentinus, sive Manichæus.

99 De erroribus & perfidia Valentini, pluribus differit Baron. *anno 145.* & ibi Spondanus, à quo Valentiniani hæretici nomen acceperunt *d. cap. penult. versic. Valentiniani*, Gualter. *sup. sac. 2. pag. 177. & pag. 183. cap. de Valentinianis.*

Ibi: Dum legitur apud Gratianum Julianus.

In correctis extat Jovinianus, de quo *suprà, num. 75.*

Ibi: Item ubi legitur apud Gratianum Julianus, & Latiensis.

Hæc lectio adhuc post Gregorianam emendationem retinetur: sed glossula marginalis legit *Gemalenfis.* De quo Iuliano Capuano Antistite videndus Baron. *anno 418.* ubi Spondan. *num. 3. & anno 419. num. 4. & 5. cum aliis annis.* Vocatur Arrellanensis à Prospero Aquitanico, ab oppido inter Capuam, & Neapolim, vel quia ibi natus est, vel quia Sedem illius civitatis, derelicta Capuana, adeptus est. Spondan. *anno 419. num. 4.* Pelagianæ hæresi subscriptus, ut Baronius, & Spondanus tradidere, & adversus D. Augustinum acriter calumniis disceptavit.

Verf. Priscillianus ab Hispania.

Priscillianus ab hæreticis electus Episcopus Abilæ in Hispania, rescripto Gratiani Imperatoris extra Hispaniam cum aliis hæreticis pulsus est: at postea per Macedonium officiorum Magistrum muneribus corruptum subreptitè ab eodem Imperatore rescriptum impetravit, ut Episcopi exules suis Ecclesiis restituerentur, in quibus fuit Priscillianus, de cujus pravis moribus, & erroribus agit Baron. *Annal. anno 381.* ubi Spondan. *ex num. 14.* Et à Maximo tyranno Treveris ob patrata scelera capite plecti iussus est. Baron. *an. 385.* & ibi Spond. *n. 5.* Eum Hispanum extitisse Episcopum traditur in *cap. penult. vers. Priscillianista, 24. q. 3.* ubi quod ex errore Gnosticorum ac Manichæorum permista edidit dogmata. De eo Genebr. in *Chron. Bellarm. & Carrill. Annal. an. 386.* Marian. *Hist. Hisp. lib. 4. cap. 20.* Gualt. *sac. 4. pag. 283. & 306.* D. Hier. in *Isaian. cap. 44.* Garibay *Hist. Hisp. lib. 7. cap. 33.* Moral. *lib. 9. cap. 42.*

Verf. Lapedius.

Apud Gratianum in correctis codicibus legitur *Lapedius*, de quo Gualter. *sac. 7. pag. 533. & 551.* Damascen. *verb. Lampetiani.*

Verf. Sebastianus.

Hoc itidem emendatum extat & legitur apud Gratianum *Sabbatius*, qui ex Judæis oriundus Novatianam sectam amplectebatur: sed quoniam à suis Episcopatum adipisci non valuit, schisma inter eos induxit, & qui Sabbatio adhererunt, ab eo Sabbatiani dicti sunt. Baron. *anno 408.* ubi Spondan. *num. 9.* qui aliàs Protospaschita nuncupabantur, eo quod cum Catholicis conveniebant Pascha in azymis celebrantes. Spondan. *ex Baron. anno 413. num. 6.* ubi tradit, illos à Theodosio juniore deportatione damnatos. Gualter. *sac. 4. pag. 287. & 309.*

Verf. His hæreticis.

Photini mentio fit duntaxat in emendatis Decreti editionibus, & in d. cap. penult. *versic. Photiani*

Photiani à Photino, 24. quest. 3. Fuit Photinus natione Galata, ex urbe Ancyra similium monstrorum ferace, ut ait B. Hieron. *sup. epist. ad Galat. in præfat.* Sirmiensis Sedem adeptus est, ejus sequaces Photiani ab authore, vel Housmoncionistæ vocabantur, quod Christum solum hominem asserabant, de quibus Baron. *anno 347.* ubi Spondan. *num. 11.* & *anno 357. n. 2.* Gualt. *sac. 4. p. 275. & 296.* Genebrard. *pag. 359. vers. Hæretici*, Theat. vitæ hum. *pag. 21.*

Ibi: Africanus, Nestorius Constantinopolitanus.

104 Hæc Hæresiarum nomina in textu Gratiani adhuc post Decreti correctionem desiderantur. Glossa margin. *ibi Nestorium*, Maximum & Unicium adjicit. De Nestorio egimus *suprà, cap. 15. num. 36.* De Maximo Episcopo Constantinopolitano agit Baron. *Annal. an. 379.* ubi Spondan. *num. 5.* A quo hæretico diversus est ille, qui contra Arianos Nicenæ Fidei egregius extitit propugnator, Hierosolymorum clarus Antistes, ut videre est apud Baron. & Spondan. *anno 331. num. 2. anno 335. n. 8. & anno 341. n. 2. anno 347. n. 5. & anno 351. num. 9.* quo è vita migravit, & ita non paucis annis anterior fuit altero Maximo, qui anno 379. creatus est Episcopus, teste post Baron. Spondano *anno 379. n. 5.* De quibus & aliis hæreticis, quorum hæc mentio fit, consule allegatos *suprà, n. 98.*

Ad Num. 13.

105 Inter Ecclesiasticos Scriptores recensentur Theodoretus Cyri Antistes, Socrates Presbyter Pistoriensis, & Hermius Sozomenus, qui seorsim singuli Ecclesiasticam Historiam ediderunt centum & viginti annos ferè complectentem ab eo tempore, quo Eusebius Cæsarensis finem suis lucubrationibus imposuit, quas ad annum ferme 320. perduxit. Socrates verò, & Sozomenus usque ad annum 439. scripsere, Theodoretus autem ad annum 427. Hæc secundum Baronii computationem *anno 318.* ubi Spondan. *num. 4. anno 325. num. 54. anno 427. num. 4. & an. 439. num. 8.* Gualter. in *Chronog. sac. 5. pag. 366.* Quam historiam profequitur Evagrius ad annum 595. Theatrum vitæ humanæ *lit. H. pag. 59. vers. Historici Ecclesiastici, verb. Socrates Pistoriensis.* De his tribus Historiographis sæpe Baron. & Spondan. *ab anno 319. ad annum 433.* Bellarm. *de Scriptor. Ecclesiast. sac. 5. anno 430. & 440.* Gualter. *ubi proxime*, Genebrard. in *Chron. lib. 3. pag. 441. versic. Socrates*, Theatrum vitæ hum. *d. verb. Socrates.*

Ibi: Opera & studio Cassiodori.

106 Eam triplicem historiam Græcè à suis authoribus scriptam Latinitati tradidit Epiphanius precibus Cassiodori, inter quos strictum amicitiae vinculum intercesserat: ex quibus unam duodecim libris concinnavit, quæ *Tripartita* nuncupatur, Baron. *anno 439.* & ibi Spondan. *num. 8.* Bellarm. *sac. 6. anno 530. verb. Aurelius Cassiodorus*, Trithemius in *Catalogo*, Theatrum vitæ humanæ *sup. Gualter. sac. 6. pag. 486.*

107 Fuit Cassiodorus vir moribus ac literis eximius, Regis Theodorici præceptor: functus est sublimioribus officiis, ac dignitatibus, extitit enim *Can. D. de Faria Nova Addit. ad Covar.*

cellarius, Senator, Quæstor sacri Palatii, Consul ordinarius, Magister officiorum, Præfectus Prætorio, ac Patriciatus honore decoratus. Baron. *anno 354.* & ibi Spondan. *num. 1.* Theatrum vitæ humanæ *lit. R. pag. 149.* Quibus posthabitis in monasterium, quod ipse construxerat, se recepit, ubi Abbatem egit. Unde Magnus Aurelius Cassiodorus vocitatur. Ejus opera recensent Bellarm. & Trithem. *sup.* Ultimam grandævus clausit diem; nam ad centum ferè annorum pervenit. Spondan. *ex Baron. anno 362. num. 3.* De quo Gualter. *d. pag. 486.* Genebrard. *d. lib. 3. pag. 453.* Trithem. *sup.* Theatrum vitæ humanæ *lit. M. pag. 171. & lit. R. pag. 149.* Floruit Cassiodorus sub Theodorico Rege Italiæ, & Anastasio Imperatore, sicut ex Baronio, & aliis constat.

Verf. Caterum de Authoribus.

Socratem ac Sozomeum in Novatianorum hæresim lapsos adnotant Bellarm. *sup. sac. 5. anno 440.* Baron. *anno 56.* ubi Spondan. *num. 9. anno 439. num. 8.* Gualter. *seculo 5. pag. 366.* Genebrard. *d. pag. 441.* ubi de Socrate tantum, qui etiam Origenista fuit. Spondan. *anno 402. num. 5.* Hinc est, ut haud pauca commenti sint in gratiam Novatianorum, quibus falsè miracula tribuunt. Spondan. *ubi proxime*, Genebrard. *d. pag. 441.* Sed & Sozomenus historiam suam denigravit laudibus Theodori Mopsuesteni Episcopi hæresiarum nefarii. Quoad alia verò his authoribus fides adhibenda est, nisi ubi de mendacio convincuntur, siquidem Gelafus eorum scripta ut apocrypha non rejecit, quanvis Eusebium notaverit, de quo *suprà, num. 68.* Ita ex Baron. Spondan. *anno 439. n. 8.*

Ibi: Qui & ipsius Theodoretici fidem.

De Theodoro etiam fertur, aliquando Nestorii erroribus imbutum fuisse, sed postea resipuisse, ac encomia Theodoretici Mopsuesteni perperam historiæ inseruisse, quem ita in delitiis habuit, ut vulgò putaretur Theodoretus ab hoc Theodoro nomen accepisse. Baron. *an. 427.* ubi Spondan. *num. 4. & anno 432. num. 6.* apud quos de illo multa usque ad annum 453. quo obiit Spondan. *eo anno num. 6.* Theodoretici lucubrationes recensent Bellarm. *seculo 5. anno 430.* Trithem. in *Catalog. Genmad. de vir. illustribus*, Sixt. Senens. in *Bibliotheca sancta, lib. 4. verb. Theodoretus*, Gualter. in *Chron. sac. 5. pag. 364.* qui Theodoretum tuentur, ac sanctimonia floruisse, multa pro fide passum testantur.

Verf. Quem verò librum.

Cujus meminisse Sixt. Senens. *sup. lib. 2. verb. Salomon, vers. Item & liberalius* (quem se nunquam legisse fateatur) Possevin. in *Apparatu sacro, tom. 3. verb. Salomon, versic. Fertur*, Barbofa in *collectan. ad cap. Sancta, num. 27. vers. Contradictio, 15. distinct.* Valartier in *Epitome Jur. Canon. in d. cap. Sancta, col. 44. vers. Passia Georgii.*